

Προτάσεις της επιτροπής Διαιτησίας για τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Η Επιτροπή Διαιτησίας για τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των Μηχανικών Πολεοδομίας Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, που συστάθηκε από τον Πρόεδρο του ΤΕΕ Γιάννη Αλαβάνο και αποτελείται από τους Παύλο Λουκάκη, Πρόεδρο και τους Δημήτρη Δεληκαράογλου, Μύρωνα Μύριδη, Δημήτρη Οικονόμου και Βασίλειο Σγούτα, Μέλη, στις έως σήμερα, πολυάριθμες συνεδριάσεις της, ασχολήθηκε διεξοδικά με το θέμα, εμπλουτίζοντας τις γνώσεις και τους προβληματισμούς της γύρω από αυτό με τις συνεργασίες που είχε με εκπροσώπους του ΣΕΠΟΧ, του ΣΕΜΠΧΠΑ, του ΣΑΔΑΣ, της ΓΕΜ και του ΠΣΔΑΤΜ.

Από τις έως σήμερα συζητήσεις η επιτροπή εντόπισε αρκετά και σοβαρά ζητήματα καταρχήν σε ό,τι αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα των ΜΠΧΠΑ, αλλά και του συνόλου των Μηχανικών των διαφόρων ειδικοτήτων μέσα στο πλαίσιο που διέπει σήμερα το επάγγελμα τους και κυρίως αυτό που έχει σχέση με τον δημόσιο τομέα και τις μελέτες δημοσίου, θεωρώντας ότι έχει ιδιαίτερη σημασία να βρεθεί ένα μοντέλο που θα μπορεί να διέπει αυτά τα θέματα συνολικά και όχι με επιμέρους και ευκαιριακές ρυθμίσεις όταν παρουσιάζονται προβλήματα και σύγκρουση συμφερόντων.

Προσπαθώντας να κωδικοποιήσουμε αυτά που συζητήθηκαν θα ορίζαμε τους εξής άξονες:

1.Γενικό Πλαίσιο.

Υπάρχει διαπίστωση και συμφωνία από όλα τα μέλη της Επιτροπής ότι τα υπάρχοντα σήμερα επαγγελματικά δικαιώματα των Μηχανικών στηρίζονται σε ένα νομοθετικό πλαίσιο ιδιαίτερα πεπαλαιωμένο και αναντίστοιχο σε ιδιαίτερα υψηλό βαθμό της σημερινής εικόνας των Ελλήνων Μηχανικών, αλλά και της Διεθνούς, Ευρωπαϊκής τουλάχιστον, πραγματικότητας (Νέες Ειδικότητες, μεγάλες εξειδικεύσεις κυρίως για Μηχανικούς που προέρχονται από άλλες χώρες και άλλα που έχουν σχέση με το γνωσιακό υπόβαθρο και τις επαγγελματικές ανελίξεις επιμέρους Κλάδων Μηχανικών).

Διαπιστώνεται ακόμα ότι ο θεσμοθετημένος φορέας για τον προσδιορισμό και την έγκριση διεκδίκησης μελετών δημοσίου (ΓΕΜ), είναι «μπλοκαρισμένος» στις 27 γνωστές κατηγορίες μελετών, οι οποίες έχουν προσδιοριστεί πριν πολλά χρόνια και αντιστοιχούν σε μία εντελώς διαφορετική σύνθεση του σώματος των Ελλήνων Μηχανικών. Η εμφανής ανισότητα μεταξύ των ειδικοτήτων ως προς το δικαίωμα επιλογής κατηγοριών μελετών (των 2 σήμερα) μέσα από 7-10 των «παλαιών Σχολών» και 2-3 των «Νέων Σχολών», δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα τόσο για την ορθολογισμένη λειτουργία της ΓΕΜ, όσο και για την αξιοκρατική και ουσιαστική (επιστημονικά, επαγγελματικά) αντιστοίχιση ειδικοτήτων και κατηγορίας μελετών. Επιπλέον η μεγάλη επένδυση της Πολιτείας, με την ίδρυση αυτών των Τμημάτων [αλλά και άλλων], πρέπει να συνοδεύεται με γενναίες, ανοιχτόμυαλες και ξεκάθαρες αποφάσεις σε ό,τι αφορά το μέλλον και τις προοπτικές [επαγγελματικές, επιστημονικές κ.ά.], των «νέων» Ειδικοτήτων, ακόμα και εάν αυτό μπορεί να προκαλέσει δυσarέσκειες στις «παλαιές».

Σε ό,τι αφορά ειδικότερα Πολεοδόμους, Χωροτάκτες και Περιφερειολόγους τα παραπάνω ζητήματα παίρνουν μεγαλύτερη σημασία, αφού οι τρεις αυτές επαγγελματικές διέξοδοι αντιμετωπίζονται γνωσιολογικά (επιστημονικά, ερευνητικά και επαγγελματικά) με διαφορετικούς και άνισους τρόπους από τους παροχείς τέτοιας γνώσης [ΑΕΙ] και τους σε συνέχεια θέσει (μερικές φορές και δυνάμει) διεκδικητές των αντίστοιχων κύριων και δευτερευουσών επαγγελματικών προοπτικών τους.

Ακόμα και τα ίδια τα αντικείμενα της Πολεοδομίας, της Χωροταξίας και της Περιφερειακής Ανάπτυξης δεν οριοθετούνται με τον ίδιο τρόπο (ποσοτικά και ποιοτικά) από τα εμπλεκόμενα πανεπιστημιακά τμήματα, αφήνοντας στον εργοδότη (ΥΠΕΧΩΔΕ, Δημόσιο γενικότερα) να έχει τον κύριο λόγο.

Οι ασάφειες αυτές γίνονται ακόμα μεγαλύτερες και τα όρια αμφισβητούνται εντονότερα στις άλλες, δευτερεύουσες ως προς τις πρώτες, περιοχές.

Τα «εμπλεκόμενα» σήμερα Πανεπιστημιακά-Πολυτεχνικά τμήματα είναι με σειρά βαθμού εμπλοκής:

- Τμήμα Μηχανικών Πολεοδομίας-Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
- Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης ΑΠΘ (ονομασία προς τροποποίηση)
- Τα έξι τμήματα Αρχιτεκτόνων (ΕΜΠ, ΑΠΘ, ΔΠΘ, Π.Π., Π.Θ. και Πολ. Κ.)
- Τα δύο τμήματα Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών (ΕΜΠ, ΑΠΘ)
- Τα πέντε τμήματα Πολιτικών Μηχανικών (ΕΜΠ, ΑΠΘ, ΔΠΘ, Π.Θ., Π.Π)
- Τα δύο τμήματα Γεωγράφων (Παν. Αιγαίου και Χαροκοπέιου)
- και Οικονομολόγοι (διαφόρων προελεύσεων)

Τα 15 Πολυτεχνικά τμήματα διαφοροποιούνται σημαντικά μεταξύ τους σε ό,τι αφορά την ενασχόληση τους με τις τρεις βασικές περιοχές Πολεοδομία-Χωροταξία-Περιφερειακή Ανάπτυξη (βλ. συνημμένο πίνακα).

	Σχολή	ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ		ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ		ΠΕΡΙΦ.ΑΝΑΠ.		ΣΧΕΤΙΚΑ	
		ΥΠΟΧ	ΕΠΙΛ.	ΥΠΟΧ	ΕΠ.	ΥΠΟΧ	ΕΠ.	ΥΠ.	ΕΠ.
1	Αρχ. ΕΜΠ	4	7	1	2				1
2	Αρχ. ΑΠΘ								
3	Αρχ. ΔΠΘ	4	2	1				1	1
4	Αρχ. Βόλου	5	2				2		
5	Αρχ. Πάτρας	5	15-20 ?						
6	Αρχ. Πολ. Κ	6	1	1	1				
7	ΑΤΜ-ΕΜΠ	1	4	1	3		1	1	4
8	ΑΤΜ-ΑΠΘ	1			1		1	1	3
9	ΜΠΧΠΑ-ΠΘ	7	5	11	5	7	6	6	4
10	ΜΧΑ-ΑΠΘ	6		9	2	8		9	1

Σε ό,τι αφορά τις άλλες Ευρωπαϊκές Χώρες η κατάσταση είναι ανομοιογενής. Στις περισσότερες περιπτώσεις φαίνεται οι Αρχιτεκτονικές Σχόλες να καλύπτουν σε ευρεία κλίμακα κυρίως θέματα αστικών παρεμβάσεων, δίνοντας ένα προβάδισμα στις αρχιτεκτονικές σχολές για θέματα σύλληψης και σύνθεσης του αστικού χώρου και διαφοροποιώντας το από την συνιστώσα του προγραμματισμού και σχεδιασμού του χώρου, τα οποία αποτελούν αντικείμενα κυρίως αυτοτελών Τμημάτων Χωροταξίας, Γεωγραφίας, Οικονομικών Σπουδών...

2. Μηχανικοί Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Ο παλιός προβληματισμός και η Διεθνής εμπειρία γύρω από τα θέματα ανάλυσης, οργάνωσης και σχεδιασμού του χώρου (σε διαφορετικές κλίμακες και ιδιαίτερα στις λεγόμενες «μεγάλες»), είχαν σαν αποτέλεσμα την ίδρυση, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, μετά από πολλές συζητήσεις και με βάση τα πορίσματα μιας ειδικής εκδήλωσης-συνεδρίου που έγινε στο Βόλο, του πρώτου ελληνικού πανεπιστημιακού Τμήματος Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης και σε συνέχεια σε ΤΜΠΧΑΠ στο Π.Θ.

Σήμερα λειτουργούν δύο τέτοια Τμήματα. Το δεύτερο στην Πολ. Σχολή του ΑΠΘ με έδρα τη Βέροια. Με την ίδια περίπου έμφαση (βλέπε πίνακα) στη διδασκαλία των βασικών γνωστικών περιοχών: Πολεοδομία, Χωροταξία και Περιφερειακή Ανάπτυξη, διαφοροποιούνται σχετικά στις «δευτερεύουσες» γνωστικές περιοχές: Περιβάλλον, Υποδομές και Γεωπληροφορική. Με τα Π.Δ. ίδρυσης τους στα τμήματα αυτά παραχωρήθηκαν και επαγγελματικές δραστηριότητες όπως φαίνονται στον ακόλουθο πίνακα:

1. Εκπόνηση Χωροταξικών, πολεοδομικών, ρυθμιστικών και συγκοινωνιακών μελετών
2. Μελετών χωροθέτησης επιχειρήσεων και παραγωγικών μονάδων
3. Δομή και χωρική οργάνωση δικτύων υποδομής, μεταφορών και υπηρεσιών
4. Χρονικός και τεχνοοικονομικός προγραμματισμός έργων
5. Εκπόνηση μελετών τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης
6. Διαχείριση και αξιολόγηση αναπτυξιακών προγραμμάτων
7. Τεχνοοικονομικές μελέτες σκοπιμότητας
8. Διαχείριση φυσικών πόρων και εκπόνηση μελετών περιβαλλοντικής προστασίας και περιβαλλοντικών επιπτώσεων
9. Οργάνωση και διαχείριση γεωγραφικών πληροφοριών και εφαρμογή μεθόδων Χαρτογραφίας, Φωτογραμμετρίας, Τηλεπισκόπησης και Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών
10. Πάσης φύσεως κοινωνικοοικονομικές μελέτες και έρευνες αστικής γεωγραφίας και περιφερειακής ανάλυσης.

3. Προβληματισμοί της Επιτροπής Διαιτησίας.

Ένας από τους αρχικούς προβληματισμούς της επιτροπής και κατόπιν παραίνεσης του Προέδρου του ΤΕΕ, ήταν η επιθυμία στην κατάληξη μιας πρότασης-πλαίσιο που θα μπορούσε να είναι επεκτάσιμη και προς άλλες ειδικότητες. Αυτό θα σήμαινε για την Επιτροπή την αναζήτηση και τον εντοπισμό όλων των εγγενών αγκυλώσεων που υπάρχουν σήμερα στον τρόπο που λειτουργεί το σύστημα αναγνώρισης και κατοχύρωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων των Ελλήνων Μηχανικών (απαρχαιωμένη Νομοθεσία, και ανενημέρωτο θεσμικό πλαίσιο)

Στις συναντήσεις με φορείς και όργανα διαπιστώθηκε ότι η όποια επιδιωκόμενη «λύση» στο πρόβλημα θα ήταν εφικτή μόνο και εφόσον δεν θα έθετε θέμα ριζικής αναθεώρησης «κεκτημένων» και ισορροπιών μέσα στο σημερινό status-quo, υπό την παράλληλη προϋπόθεση ότι θα υπάρξουν ρυθμίσεις που θα εξασφαλίσουν μια σχετική ισορροπία δικαιωμάτων μεταξύ των διαφόρων ειδικοτήτων των Μηχανικών. Αυτό σήμαινε για την Επιτροπή αναζήτηση και προσανατολισμό σε λειτουργικές κυρίως επεμβάσεις και λιγότερο σε δομικές ανακατατάξεις. Επιπλέον οι χρονίζουσες εκκρεμότητες στον προσδιορισμό επιμέρους αμφισβητήσεων συνέτειναν ώστε η επιτροπή να προχωρήσει προς την κατεύθυνση της αρχικής αποσαφήνισης όρων και λειτουργιών και της ιεράρχησης των επιμέρους ζητημάτων.

Έτσι τέθηκαν θέματα γύρω από τη σχέση μεταξύ των επιμέρους αντικειμένων, των προγραμμάτων σπουδών και των επαγγελματικών δικαιωμάτων, συμφωνώντας ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει απόλυτη ταύτιση αυτών μεταξύ τους, αλλά επιλεκτική και ουσιαστική διαμόρφωση του επιστημονικού και επαγγελματικού profile κάθε ειδικότητας διαπιστώνοντας ότι θα υπάρχουν άλλα που θα είναι χρήσιμα και απαραίτητα για την «επικοινωνία» μεταξύ των ειδικοτήτων χωρίς να εξασφαλίζουν την εκ των υστέρων ενίσχυση πρόσθετων επαγγελματικών διεκδικήσεων.

Ένα σημαντικό ρόλο για τις όποιες παραπέρα αποφάσεις θα έπαιζε ο εντοπισμός του αντικειμένου των διαφόρων ειδικοτήτων και ο βαθμός αντιστοιχίας τους ως προς τα επίμαχα αντικείμενα (βλέπε συνημμένο πίνακα). Διαπιστώνεται, πάντως, αναντιστοιχία μεταξύ του φάσματος αντικειμένων που καλύπτεται από το πρόγραμμα σπουδών στα τμήματα ΜΧΠΑ και των κατηγοριών πτυχίων ΓΕΜ στις οποίες έχουν πρόσβαση (1, 2 και 27), με τις δεύτερες να μην καλύπτουν το σύνολο των πρώτων.

Στο πλαίσιο αυτό, εξετάστηκαν τρόποι για την άρση της προαναφερόμενης αναντιστοιχίας.

Στη λογική αυτή αναπτύχθηκε η ιδέα, που στη συνέχεια φάνηκε να αποκτά ενδιαφέρον, της δημιουργίας υποσυνόλων στα βασικά μεγάλα σύνολα των 27 κατηγοριών μελετών. Η διαπίστωση δηλαδή ότι η γενική ονομασία κάθε μιας από αυτές τις 27 κατηγορίες, είναι τόσο γενική και αόριστη και το γεγονός «άτυπων» εντάξεων, σε κάθε μία από αυτές, επιπλέον αντικειμένων που προέκυψαν από την εξέλιξη των ειδικοτήτων ή την εξειδίκευση των αντικειμένων, θα μπορούσε να οδηγήσει σε ένα «έξυπνο» σύστημα ανακατανομής των αντικειμένων της ΓΕΜ: Με τη λογική του συνολικού και του μερικού, θα μπορούσαν άλλες ειδικότητες να έχουν το δικαίωμα ανάληψης μελετών του συνόλου της κατηγορίας, ενώ άλλες μόνο μέρος αυτής (δηλαδή

κατηγορίες μελετών διαιρεμένες σε υποκατηγορίες). Εναλλακτικές ιδέες για την απόκτηση από τους ΜΧΠΑ πρόσβασης σε επαγγελματικά αντικείμενα για τα οποία έχουν επαρκείς γνώσεις αλλά είναι εκτός των τριών κατηγοριών ΓΕΠ στις οποίες έχουν σήμερα δικαίωμα εγγραφής ήταν, επίσης, οι εξής: (α) Η διάσπαση των κατηγοριών που συμπεριλαμβάνουν επιμέρους αντικείμενα, σε ορισμένα από τα οποία οι ΜΧΠΑ θα έπρεπε να έχουν πρόσβαση, (β) Η μετακίνηση ορισμένων επιμέρους αντικειμένων από κατηγορίες στις οποίες οι ΜΧΠΑ δεν έχουν δικαίωμα εγγραφής σε αυτές στις οποίες έχουν. Ασφαλώς, οι προαναφερόμενες ιδέες μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να εφαρμοστούν παράλληλα, στο βαθμό που δεν είναι αλληλοαποκλειόμενες.

Ο προβληματισμός αυτός συνάντησε τον άλλο που αναφέρεται πρωτίστως στη σύνθεση των προγραμμάτων σπουδών αλλά και του χαρακτήρα των πολυτεχνικών σπουδών. Διαπιστώθηκε ότι το δίπλωμα του Μηχανικού, που έδινε πρόσβαση σε κατηγορίες μελετών δεν αντιστοιχεί πολλές φορές αμφιμονοσήμαντα στις «εξειδικεύσεις» που γίνονται σήμερα στο εσωτερικό των σπουδών και οι οποίες παραμένουν «άτυπες». Έτσι η τεκμηριωμένη απόδειξη με διδακτορικά διπλώματα και κυρίως με μεταπτυχιακές σπουδές εξειδίκευσης συναφείς με το βασικό δίπλωμα, θα μπορούσε να καλύψει αυτά τα κενά. Η αντιμετώπιση αυτή προφανώς απαιτεί μεγάλη προετοιμασία και μελέτη όλων των παραμέτρων (νομικών, λειτουργικών, θεσμικών κ.α) ώστε να μη δημιουργηθούν προβλήματα και συγκρούσεις.

Ωστόσο σε ό,τι αφορά τα προγράμματα σπουδών, δεν είναι δυνατόν αυτά να προσδιορίζονται μονοσήμαντα σύμφωνα με τις ανάγκες της ειδικότητας αλλά οφείλουν να αποτελούν και ανεξάρτητα πεδία αναπαραγωγής της Επιστήμης και της Τεχνολογίας του Μηχανικού, έτσι όπως ορίζονται κάθε φορά από τις αντίστοιχες Σχολές και Πανεπιστημιακά Τμήματα.

Μένει ωστόσο ζητούμενο γενικότερο, ο θεσμικός ορισμός του αντικειμένου κάθε ειδικότητας με την έκδοση ειδικού Φ.Ε.Κ. , το οποίο θα οριοθετεί το γνωστικό και επιστημονικό περιεχόμενο της και κατ' επέκταση θα διευκολύνει τον προσδιορισμό του επαγγελματικού της χώρου.

Στα παραπάνω, στην αυστηρότερη δηλαδή οριοθέτηση των ειδικοτήτων μεταξύ τους, θα μπορούσε να βοηθήσει και η ίδρυση Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας για τους ΜΠΧΠΑ, η οποία μοιάζει απαραίτητη στην προοπτική του ορθολογικότερου διαχωρισμού των επιστημονικών αντικειμένων και της λειτουργικότερης κατοχύρωσης των Επαγγελματικών Δικαιωμάτων Πολεοδόμων και Χωροτακτών.

4. Εισήγηση της Επιτροπής

Με βάση την ανάλυση που προηγήθηκε και τους προβληματισμούς και θέσεις που αναπτύχθηκαν τόσο από τα μέλη της Επιτροπής όσο και από τους εκπροσώπους των εμπλεκόμενων φορέων και Συλλόγων, η Επιτροπή Διαιτησίας κατέληξε στις παρακάτω προτάσεις, που οργανώνονται σε δύο ενότητες :

A. Θέματα Επαγγελματικών Δικαιωμάτων

1. Τη δυνατότητα εγγραφής των ΜΠΧΠΑ στα Μητρώα της ΓΕΜ στις εξής κατηγορίες:
  - **01.** Ρυθμιστικές και Χωροταξικές
  - **02.** Ρυμοτομικές και Πολεοδομικές
  - **03.** Οικονομικές [Μελέτες Περιφερειακής, Αστικής και Τοπικής Ανάπτυξης]
  - **04.** Κοινωνικές [Μελέτες και Έρευνες Γεωγραφίας και Περιφερειακής Ανάλυσης]*
  - **07.** Ειδικές Αρχιτεκτονικές [Αναπλάσεων]*
  - **10.** Συγκοινωνιακών Έργων [Κυκλοφοριακές και Οργάνωσης Μεταφορών]*
  - **27.** Περιβαλλοντικές

* Με την ίδρυση των εντός αγκυλών υποκατηγοριών στις αντίστοιχες Κατηγορίες Μελετών.

2. Τη δυνατότητα απασχόλησης των ΜΠΧΠΑ στον Ιδιωτικό Τομέα σε αντικείμενα που αντιστοιχούν στις παραπάνω κατηγορίες Μελετών του Δημοσίου και σε οργανικές θέσεις του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα.
3. Τη διατήρηση του γενικού πλαισίου της υπάρχουσας κατάστασης, το οποίο θα πρέπει να εξειδικεύεται λαμβάνοντας υπ' όψη τα «κεκτημένα» των άλλων ειδικοτήτων μηχανικών, με την ευχή μιας μελλοντικής συνολικής επιστημονικής και τελεσίδικης αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης από το ΤΕΕ.
4. Την πιθανή αύξηση των επιλεγόμενων Κατηγοριών Μελετών από 2 που είναι σήμερα, σε 3 μελλοντικά.
Επισημαίνεται, πάντως, ότι κάτι τέτοιο ενδέχεται να έχει και ορισμένες παρενέργειες, που πρέπει να εξεταστούν πριν από την υιοθέτηση αυτής της αύξησης.
5. Τη δημιουργία μηχανισμού διαπίστευσης [Συμβούλιο Διαπίστευσης] της επάρκειας και πιστοποίησης της ικανότητας άσκησης του επαγγέλματος των επιμέρους ειδικοτήτων [Accreditation Board], σε συνδυασμό και με την επαναφορά των

κανονικών επαγγελματικών εξετάσεων (οκτάωρα), που θα διενεργούνται από το ΤΕΕ.

6. Την ενημέρωση φορέων, υπηρεσιών και οργανισμών για τις «αρμοδιότητες» των ΜΠΧΠΑ και την σαφή αναφορά στις προκηρύξεις μελετών, των ειδικοτήτων, που πρέπει να συμμετέχουν υποχρεωτικά.
7. Την δυνατότητα αναγνώρισης, ως κύριας «αρμοδιότητας» των ΜΠΧΠΑ, τη δραστηριοποίησή τους στις κατηγορίες μελετών 01 και 02. Ειδικότερα για την κατηγορία 01 και στο πλαίσιο μιας ισότιμης αντιμετώπισης του θέματος μεταξύ των διαφόρων κλάδων μηχανικών προτείνεται όπως οι άλλοι κλάδοι μηχανικών που θα επιθυμούσαν την εγγραφή τους σε αυτήν την κατηγορία μελετών [01], να αποδεικνύουν τη σχέση τους με αυτά τα αντικείμενα, στη βάση περεταίρω συναφών σπουδών, [Μεταπτυχιακών, Διδακτορικών Διατριβών...] ή συναφών ακαδημαϊκών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Είναι σαφές ότι η πρόταση δεν αφορά αυτούς που είναι ήδη εγγεγραμμένοι στην εν λόγω κατηγορία μελετών.

B. Θέματα Επιστημονικής Κατοχύρωσης

1. Την αναγνώριση των Διπλωματούχων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και [Περιφερειακής] Ανάπτυξης [Π.Θ. και Α.Π.Θ.] ως αυτόνομης και ισοδύναμης προς τις άλλες, ειδικότητας Μηχανικών, μελών του Τ.Ε.Ε.
2. Τη δημιουργία Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας [Ε.Ε.Ε.] Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η Επιτροπή προτείνει επίσης δυο εναλλακτικές εκδοχές ως προς την διατύπωση της παραγράφου Β2 :

- α. Τη δημιουργία Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας [Ε.Ε.Ε.] Μηχανικών Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης. [Με τη δέσμευση ο όρος Πολεοδομία να προστεθεί αργότερα].
- β. Τη δημιουργία Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας [Ε.Ε.Ε.] Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, με τη δυνατότητα εγγραφής σε αυτήν και Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. [Με δικαίωμα ψήφου μόνο σε μία Ε.Ε.Ε.].

Εναλλακτικά της παραπάνω πρότασης Α1, μπορούν να εξεταστούν, συνολικά ή εν μέρει, και τα εξής:

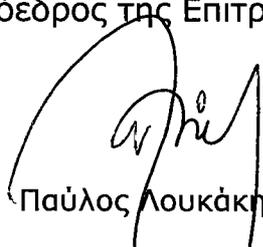
– Η διάσπαση των κατηγοριών 03, 04, 07, και 10, με τη δημιουργία από κάθε αρχική κατηγορία δύο νέων κατηγοριών, η μια από τις οποίες θα περιλαμβάνει τα επιμέρους αντικείμενα της αρχικής στα οποία θα έχουν πρόσβαση οι ΜΧΠΑ (μαζί με όσες ειδικότητες μηχανικών έχουν ήδη πρόσβαση, με βάση το σημερινό καθεστώς), και η άλλη που θα περιλαμβάνει τα υπόλοιπα σημερινά

επιμέρους αντικείμενα. Οι ΜΧΠΑ θα αποκτήσουν δικαίωμα εγγραφής στις νέες κατηγορίες του πρώτου τύπου, ενώ οι ειδικότητες που έχουν σήμερα δικαίωμα εγγραφής στις υφιστάμενες κατηγορίες θα αποκτήσουν δικαίωμα εγγραφής και στις δύο νέες κατηγορίες που θα προκύψουν από κάθε παλαιά.

– Μεταφορά ορισμένων επιμέρους αντικειμένων μεταξύ των υφιστάμενων κατηγοριών. Η περίπτωση αυτή αφορά κυρίως τις αστικές αναπλάσεις και τις διαμορφώσεις κοινόχρηστων χώρων (μεταφορά από την κατηγορία 07 στην κατηγορία 02).

Αθήνα 16 Δεκεμβρίου 2009

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής

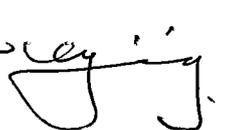

Παύλος Λουκάκης

Τα Μέλη της Επιτροπής

Δημήτρης Δεληκαράογλου

Μύρων Μυρίδης

Δημήτρης Θικονόμου

Βασίλης Σγούτας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Η Επιτροπή, στο Παράρτημα αυτό, καταγράφει προβληματισμούς και σκέψεις, που διατυπώθηκαν στη διάρκεια των συνεδριάσεων των μελών της, σε σχέση με την ίδρυση ενός Συμβουλίου Διαπίστευσης από το ΤΕΕ, αρμόδιου για θέματα «επάρκειας» και «πιστοποίησης», ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα των διαφόρων ειδικοτήτων Μηχανικών. Θεωρώντας ότι δεν εμπίπτει άμεσα στο αντικείμενο της Επιτροπής, αφήνει στο ΤΕΕ την όποια αξιοποίησή του σε βάθος χρόνου και κατάλληλων συγκυριών.

- Ο κύριος ρόλος του Συμβουλίου Διαπίστευσης [Σ.Δ.], σε συνεργασία με το ΤΕΕ και τη ΓΕΜ, θα πρέπει να είναι αρχικά, βάσει κοινά αποδεκτών κριτηρίων, πολιτικών και διαδικασιών που θα καθορίζει το Σ.Δ., ο έλεγχος της «επάρκειας» και η «πιστοποίηση» των προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών ως προς τις ακαδημαϊκές απαιτήσεις για την απόκτηση των εκάστοτε αντίστοιχων μελετητικών πτυχίων.

Το Συμβούλιο Διαπίστευσης θα μπορεί να διαδραματίζει επίσης σημαντικό ρόλο στην αξιολόγηση της ισοδυναμίας των συστημάτων πιστοποίησης πτυχίων Μηχανικών που χρησιμοποιούνται π.χ. σε άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. ή από πρώην ανατολικές χώρες σε σχέση με το ελληνικό σύστημα, και στην παρακολούθηση των μηχανισμών διαπίστευσης που εφαρμόζονται από τους φορείς μηχανικών του εξωτερικού προς όφελος της αμοιβαίας αναγνώρισης των Ελλήνων Μηχανικών από τις χώρες αυτές.

- Κατά δεύτερο λόγο, ο στόχος θα πρέπει να είναι ότι μέσα από αυτές τις δραστηριότητες, τα ελληνικά κριτήρια και οι διαδικασίες για την διαπίστευση των προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών να μπορούν να αναγνωρίζονται πλέον σε όλο τον κόσμο. Στο επίπεδο αυτό οι διεθνείς συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης σε επίπεδο εκπαίδευσης θα αναπτυχθούν και θα παρακολουθούνται.

- Το Συμβούλιο Διαπίστευσης θα μπορεί να παρέχει συμβουλές προς τη ΓΕΜ για όλα τα θέματα που συνδέονται με την εκπαίδευση μηχανικών στα ελληνικά πανεπιστήμια, και να συνεργάζεται στενά με το ΤΕΕ για να διασφαλιστεί ότι οι απόφοιτοι Μηχανικοί των διαπιστευμένων προγραμμάτων σπουδών έχουν τις δεξιότητες που χρειάζονται για να γίνουν παραγωγικά μέλη του επαγγέλματος.

- Αυτοί οι τύποι ουσιαστικών αξιολογήσεων της επάρκειας και πιστοποίησης ή/και ισοδυναμίας θα πρέπει να ολοκληρώνονται σύμφωνα με τα κριτήρια του Συμβουλίου Διαπίστευσης, π.χ. με την επαναφορά των κανονικών Επαγγελματικών Εξετάσεων (οκτώωρα) και την πιστοποίηση της επάρκειας των περαιτέρω σχετικών Σπουδών [Μεταπτυχιακών, Διδακτορικών Διατριβών] για την πρόσβαση και δραστηριοποίηση των δικαιούχων στις διάφορες κατηγορίες μελετών.